



Budapestre vonatkozó ujságcikk

Osztályozás

381.6

Szerző: *g. b. z.*

Hely

Cím: *Bpest. cipőellátása a
handlé-zsidók kezében*

Idő

"1918"

Forrás: *Uj Lap*

Személy

*Bp.**1918. IX. 8.*

Helyszám

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Budapest cipőellátása a handlé-zsidók kezében

Az ószerekek kizsarolják a mezitlábos embereket — Botrányos üzemek az „ócska cipők”-kel — Hogy szabadították a zsidó lábbeli-uzsorát Budapest nyakára?

— Az «Uj Lap» tudósítójától. —

Budapest, szept. 7.

Közelg a tél, a bőrhiány és a cipőhiány aggasztóan veti föl a kérdést, hogyan fogjuk rongyos cipőinkkel átvergődni a téli fagyokat, az olvadó hó-lé és — sártengert, a mindenfajta betegségek és halálos hülések okozóját.

Szerényi József kereskedelmi miniszter egy legújabb rendeletet adott ki a cipő ellátás biztosítására. A főváros hirdetményekben oktatta ki a közönséget, hogyan juthat új cipőhöz, talpaláshoz és fejeléshez. Augusztus 31-ikén kelt ez a rendelet, egy hete működnek a cipőhivatalok és különféle beszerzési központok és egy hét múlva megdöbbenően az derül ki, hogy Szerényi József kereskedelmi miniszter e rendelete egyszerűen kiszolgáltatta Budapest társadalmát az ószeres zsidók legjöhláborítóbb uzsorájának.

Nem volt elég a galicai zsidók szertelen és rettenetes uzsorája, most végre hivatalosan, kormányrendelet alapján szabadon zsarolhatnak és fosztogathatnak bennünket még a handlé-zsidók is. Itt a pompás alkalom, urrá jehetnek, házakat építhetnek és bankerokká avansálhatnak ők is. ezúttal a háborus helyzet egy újfajta inségéből: — a lábbeli nyomorunkból.

Az ószerekek tudvalevőleg a gsefteket üző zsidóságnak is az utolsó, legalacsonyabbrendű kasztja. Píócái voltak a szegény népnek, amely sokszor

szorult nyomorában arra, hogy viselt holmijait eladta az emeletekre felkiabáló händlernek. Lenézett, megvetett foglalkozás volt a händler-üzlet.

Ingyen elvitt jó cipőért egy handlécédula.

Az új rendelet alapján a Budapesti Cipőhivatal megszervezte a cipőellátás új rendjét. Hirdetményben hívja fel a közönséget, hogy adja el ócska cipőit az ószerekeknek, különösen gondjába ajánlja a gyerekcipők tömeges eladását, mert a zord téli időre a kicsinyek ellátásáról kell legelőképp is gondoskodni. Tehát az ócska gyerekcipőkből új cipők lesznek.

Erre a célra Budapest összes házaló ószerekeit felszerelte nyomtatott hivatalos «elismervény» tömbökkel, melynek egy példányát — az Uj Lap tudósítója a következőkben mutatja be:

Budapesti cipőhivatal

47.957

Elismervény

....pár cipőttől
(név)

....kerületutca...szám
megvettem.

Budapest, 191... hó ...-án.

Hivatalos
pecsét.

.....
ószeres neve.

.....
száma.

Egy hete indult meg az, ószerekek inváziója az ócskacipőkre. A következő nap már tömegével érkeztek, a rettenetes uzsora és zsarolás ellen, ahogy ez az ószeres-had ezt a furcsa kiváltságát kiaknázta.

A közönségnek kell az új cipő, felhívta az ószereket, a handlé megnézte a cipőt, végigócsarolta, azután kijelentette, hogy neki még ez is áldozat, ha ingyen elviszi, de ha így odaadják, hajlandó egy cipőelismervényt adni.

Aki nem ment bele az üzletbe, azt ott hagyta. A közönség kétségbeesetten néz a tél elé, kényszerből ezrével mentek bele ebbe a durva uzsorábaüzletbe, ami azt jelenti, hogy ugyanazeket a cipőket a télén 200—300 koronáért, mind új cipőket látják viszont.

Igen sokan voltak, akiknek teljesen jó, de szűk vagy más okból elviselhetetlen cipőik voltak és az ószerekek ezzel az uzsoragésftel már milliós hasznot szereztek, mert az ingyen elvitt cipőket drágán értékesítették, aki pedig eladta, annak most van egy — cipőutalványja. Cipő? Az még nincs!

Tudósítónk bihetteitlennek tartotta, hogy hivatalból így zudithassák a cipő-inséget szenvedő közönségre ezt a vérlázító handlé-uzsorát. Személyesen akart meggyőződni a tényállásról. Felhívott lakására egy ószereket, akinek a tömbszáma 367, nem pedig Reinitz Manó, Rótvörös, gyérszakállu

ószeres, hátán egy batyu, teletömve cipőkkel, melyek közt több elég jó állapotban levőt is pillantott meg. Először egy egész jó pár cipőt mutatott meg neki, persze csupán fogásból, hogy a tömeges panaszok valóságáról meggyőződjék.

A handlé végigméregette vércse-szemeivel é vállat vont:

— Ezzel lehet üzletet csinálni.

Azután egy szakadt ócska pár cipőt mutatott. Rövid tárgyalás után a handlé valóban a következő arcpirító ajánlatot tette:

— Az ócska cipőért ad két koronát, de azért nem ad elismervényt, a jó cipőért azonban hajlandó egy elismervényt adni, de pénzt nem.

— Hogy tehet ilyen ajánlatot? — kérdeztem.

— Bitte — felelte zsidó zsargomban németül, de választát magyarrá fordítjuk — a cipőnek az

ujjálakitása annyiba kerül, hogy *ráfizetek*. De ön kap *egy új cipőt, ezt pedig úgy se használhatja!*

A cipőhivatal igazgatója elismeri a handle uzsorát.

Tudósítónk ezután fölkereste a *Budapesti Cipőhivatal* Vilmos császár-ut 10. számú házának első emeletén levő hivatali helyiségét. A hivatal előszobája tele volt cipőjegyre várakozó közönséggel. Idekűnn is hangzott a szertelen zugolódás a cipőmizériák és a legujabb uzsora ellen. Egész tisztviselő-sereg dolgozik itt a cipőjegyek kiosztásán.

Tudósítónkat, *Selmeider József* helyettes-igazgató fogadta. Az ószeresek üzelmeire vonatkozólag a következő őszinte nyilatkozatot tette:

— *Tudomásunk van róla, hogy az ószeresek visszaélnék az ócska-cipő vásárlással és azzal a kedvezményükkel, hogy az ócska cipőért cserébe elismervényeket adhatnak új cipőre.*

— *Tudjuk, hogy a közönséget kiaknázzák, ami elég sajnálatos. Tény, hogy ingyen viszik el a viselt cipőket, sőt tudomásom van arról is, hogy az ócska-cipőért nem is adnak elismervényt, csak a használhatóbb fajta viselt cipőkért, amelyet a közönség kénytelen cserébe ingyen odaadni, hogy jó cipőhöz jusson.*

Tudósítónknak arra a kérdésére, hogy nem lehetne-e ennek az uzsorának gátat vetni, ezt felelte:

— *Mi egyszerűen végrehajtjuk a miniszteri rendeletet. Nekünk annyi rengeteg dolgunk van, hogy kívánni sem lehet tőlünk, hogy egy szervezet hibáin javításokat tervezgessünk és azt felterjesszük, annyival inkább sem, nmert az nem a mi dolgunk.*

«Talán rossz néven is vennék» vettük ki maliciózus mosolyából.

Ezek után a kereskedelmi kormány feladata, hogy ettől a lehujabb ószeres uzsora inváziótól megszabadítsa a cipőinseget szenvedő közönséget.

(g. b. z.)